

доповіді наших науковців, англомовна наукова презентація складається із дещо інших частин: *Opening, Plan, Main body, Summary/feedback, Closing*.

У структурі доповіді можна побачити певну симетричність її частин. Початок, метою якого є встановлення комунікації, включає вітання та звертання, потрібні для встановлення контакту. Аналогічно заключна частина, яка завершує комунікацію, включає в себе (у зворотньому порядку) позитивну оцінку контакту, що відбувся, подяку за витрачений час, запрошення до подальшого спілкування, побажання успіхів та прощання. Як британці, так і американці вважають попередній план та заключне резюме важливими частинами доповіді, які полегшують сприйняття необхідної інформації та дають можливість слухачам швидше зорієнтуватися у головному предметі розмови (основній частині). На етапі вступу потрібно надати співрозмовникам певну інформацію, яка полегшує сприйняття специфіки інформації та дозволяє частково зрозуміти предмет обговорення. Аналогічно цій частині доповіді розміщується четвертий етап – узагальнення, метою якого є встановлення зворотнього зв’язку із аудиторією ради оцінки того, наскільки добре інформація була сприйнята.

Всіма цими, нібито простими правилами наші доповідачі постійно легковажать, виголошуючи промови у „вільній” манері і не розуміючи, що цим показують себе в очах іноземних колег дещо несолідними науковцями. Ось чому так потрібно переконувати студентів у важливості засвоєння, а головне – застосування на практиці правил англомовного спілкування і, зокрема, презентації.

РАССМОТРЕНИЕ ВОЗРАСТНОГО САМОЧУВСТВИЯ В КУРСЕ «МЕДИЦИНСКОЙ ПСИХОЛОГИИ»

Мирошниченко А., студентка; Иванова Т.В., доц. СумГУ

При оценке здоровья можно выделить два основных компонента – субъективная оценка собственного здоровья человеком и объективные показатели здоровья. В данном сообщении представлены результаты, которые отражают субъективную оценку респондентами собственного здоровья. В

опросе изучалась субъективная оценка здоровья двух возрастных групп – 16-22 года (группа 1) и 40-58 лет (группа 2).

Общая оценка здоровья серьезно различается в указанных возрастных группах: 90% молодых людей оценили свое здоровье как отличное и очень хорошее, в старшей возрастной группе хорошим свое здоровье назвали 30%, посредственным – 70%. При этом, в группе 1 здоровье по сравнению с прошлым годом несколько улучшилось, в группе 2, наоборот, 70% отметили ухудшение здоровья. Вместе с тем в группе лиц старшего возраста имеет место ограничение даже минимальной физической активности. Например, 60% респондентов старшей возрастной группы подняться на несколько этажей вверх предпочитают на лифте, а 20% лифт используют, чтобы подняться на один этаж. Пройти пешком один-два километра затруднительным для себя считают 30% старшей возрастной группы. 90% опрошенных старшей возрастной группы отмечают, что состояние их физического здоровья мешает в полной мере выполнять повседневную физическую работу, тогда как в молодежной группе таких оказалось 20%.

Если ухудшение физического состояния еще как-то может объяснить снижение общей активности респондентов, то гораздо сложнее объяснить, почему в двух изученных группах большие различия в уровне эмоционального состояния. Например, 60% респондентов старшего возраста отметили, что их эмоциональное состояние влияет на объем выполняемой работы (у молодежи эмоции негативно сказываются на работе у 30% опрошенных). Эмоциональное состояние оказывало влияние и на межличностные отношения. Например, в группе молодежи 80% ответили, что эмоциональное состояние им не мешало общению с семьей. В старшей группе 60 % сказали, что эмоциональное состояние частично мешало общению с близкими, а остальные 40% отметили позиции «умеренно» и «сильно». Чувство подавленности взрослые испытывают достаточно часто (70%), среди молодежи таких оказалось 20%. Чувствуют себя спокойными большую часть времени 70% молодежи и 40% взрослых. Полными сил и энергии

часто и достаточно часто чувствуют себя 100% молодежи и 50% взрослых. И, напротив, упадок духа, печаль 10% молодежи чувствуют иногда, 70% - редко. Среди взрослых указанные состояния 40% переживают часто, 30% - иногда, 10% - редко.

И, как интегральный показатель – вопрос о переживании ощущения счастья. Среди молодежи эти показатели распределились так – 10% переживают его все время, 60% – большую часть времени, 30% - часто. У взрослых показатели были следующие: 20% - часто, 30% - иногда, 40% - редко, 10% - ни разу. Все эти цифры – не просто любопытные показатели возрастных психологических изменений, но и важный (если не первоочередной) фактор в этиологии заболеваний пожилых людей, который надо гораздо активнее (нежели сегодня) изучать и подробно разъяснить будущим врачам в курсе психологии.

Секція 3. Типи студентів, їх цінності та мотивація

ТИПОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ СТУДЕНТІВ

Синашенко О.В., Жиленко Т.І., аспіранти СумДУ

Суб'єктом освітньої діяльності у ВНЗ є студент. Тому для виявлення психолого – педагогічних умов реалізації процесу формування професійної ідентичності необхідно враховувати вплив вікових та психологічних особливостей особистості студента. Всілякі обмеження породжують різного роду протиріччя, які можуть виступати як стимулом, так і перепоною для становлення професіонала, що потребує обґрунтування та розробки емпіричних критеріїв професіональної ідентичності студентів в процесі навчання у ВНЗ. Типовою стратегією в студентському середовищі, як і в суспільстві загалом, стає «стратегія виживання», орієнтація на вирішення нагальних потреб існування. Багато студентів вимушенні поєднувати професійне навчання з пошуком засобів для існування та оплати самого навчання. Нерідко сфера їхньої трудової діяльності дуже віддалена від майбутнього фаху, який опановується.